

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts ECB Lēmuma 2004/3 4. pants un esot kļūdaini piemērots izņēmums attiecībā uz informācijas konfidencialitāti, kas pati par sevi ir aizsargāta Savienības tiesībās.
  - Šajā ziņā tiek norādīts, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, jo tajā neesot konkrētu elementu, kuros būtu norādītas apstrīdētā dokumenta konfidencialās daļas, to funkcija un mērķis saistībā ar ECB un riski, kādus radītu šo daļu izpaušana. Līdzsvarojot dažādās intereses, tiek norādīts, ka noguldītāju konkrētās intereses aizsargāt to dalību kapitālā, kā arī šīs uzņēmējdarbības pārvaldības efektivitāte un pārskatāmība var būt tikai pārāka par vispārējām interesēm un nepamatoto vispārējo prasību aizsargāt uzraudzības procedūras.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts prasītā dokumenta konfidencialā rakstura pamatojums.
  - Šajā ziņā tiek norādīts, ka ECB nesniedz nekādu pamatojumu attiecībā uz “konfidencialo” raksturu, kāds esot apstrīdētajam pasākumam, tikai pārliecināti apgalvojot, ka tās uzraudzības procedūru aizsardzība pamato piekļuves liegšanu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts ECB Lēmuma 2004/3 7. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkts un neesot sniegts pamatojums.
  - Tiek norādīts, ka esot izdarīts Lēmuma 2004/3 7. panta 1. punkta un 8. panta 1. punkta smags pārkāpums un neesot sniegts pamatojums, jo neesot izpildīti nosacījumi, lai varētu atsaukties uz vispārēju prezumpciju par konfidencialitāti, un tādējādi ECB neesot konkrēti izvērtējusi dokumentus, kuriem tiek lūgta piekļuve.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants) un ECB Lēmuma 2004/3 7. panta 3. punkts un 8. panta 2. punkts.
  - Tiek uzsvērts, ka ECB nevar pilnībā padarīt par neesošām personu, kas ir šī pasākuma adresāti, tostarp Bankas akcionāru, intereses, kuriem ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta izpratnē pret tā saukto publiskās varas “jaunprātīgu” istenošanu. ECB esot pārkāpusi arī ECB Lēmuma 2004/3 7. panta 3. punktu un 8. panta 2. punktu, jo tā esot vairākkārt norādījusi uz ārkārtīgi lielo darba slodzi, nesniedzot par to nekādus pierādījumus, tādējādi par vēl 20 dienām pagarinot termiņu, kas paredzēts, lai sniegtu atbildi uz prasītājas iesniegto pieteikumu par piekļuvi.

---

**Prasība, kas celta 2019. gada 12. jūlijā — Corneli/ECB**

**(Lieta T-502/19)**

(2019/C 312/32)

Tiesvedības valoda — itāļu

## **Lietas dalībnieki**

Prasītāja: *Francesca Corneli* (*Velletri*, Itālija) (pārstāvji: *M. Condinanzi*, *L. Boggio* un *F. Ferraro*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

### Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu, pirms tam atzīstot to par prettiesisku;
- piespriest atbildētājai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus; un
- noteikt procesa organizatoriskos pasākumus, saskaņā ar kuriem Vispārējā tiesā ir jāiesniedz pārsūdzētā tiesību akta un pēc tā pieņemta lēmuma par pagarinājumu attiecīgās pilnās versijas.

### Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vēsta pret Eiropas Centrālās bankas Padomes 2019. gada 1. janvāra Lēmumu ECB-SSM-2019-ITCAR-11, kas pieņemts, pamatojoties uz Uzraudzības valdes lēmuma projektu saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013<sup>(1)</sup> 26. panta 8. punktu atbilstoši 1993. gada 1. septembra Leģislatīvā dekrēta Nr. 385 (turpmāk tekstā — "TUB") 69.q, 70. un 98. pantu, ar kuriem transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES 29. panta kopsakarā ar Regulas (ES) 1024/2013 9. panta 2. punktu, ar kuru izraudzītas *Banca Carige S.p.A.*, ar juridisko adresi Dženovā, administratīvās un kontroles struktūras un tās attiecīgi aizstātas ar trijiem ārkārtas komisāriem un ar uzraudzības komiteju triju locekļu sastāvā.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips, Direktīvas 2014/59/ES<sup>(2)</sup> 28. un 29. pants un TUB 69.q un nākamie panti.
  - Šajā ziņā tiek norādīts, ka ar agrīnas intervences pasākumiem ir prasīts, lai pasākumi tiktu veikti pakāpeniski, kas šajā gadījumā nebija ievērots. Tādējādi paredzētais pasākums par lielāku iejaukšanos ir prettiesisks un nav spēkā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts pamatojums attiecībā uz samērīguma un pakāpeniskuma prasībām, kas ir izvirzītas ar agrīnas intervences pasākumu vispārējo sistēmu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Direktīvas 2014/59/ES 29. panta pēdējais teikums un valsts iestāžu labas pārvaldības princips.
  - Šajā ziņā tiek norādīts, ka, par pagaidu administratoriem ieceļot valdes locekļus, kuri bija iepriekšējā valdē, neesot izpildīts interešu konflikta novēršanas pienākums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts TUB 70. pants, esot nepareizi izmantotas pilnvaras, kā arī neesot norādīts pamatojums.
  - Šajā ziņā tiek norādīts, ka ārkārtas administrācija, kas izveidota, reaģējot uz smagiem pārkāpumiem un nelikumībām, padara pasākumu par pretrunīgu un nekonekventu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas normas par akcionāra tiesībām, kas ietvertas Direktīvā (ES) 1132/2017<sup>(3)</sup> un Itālijas Civilt kodeksā, ar ko arī ir īstenoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, Eiropas Cilvēktiesību konvencijā un Itālijas Konstitūcijā noteiktie pamatprincipi īpašuma aizsardzības, ietaupījumu un privātās ekonomiskās iniciatīvas jomā, kā arī pilsoņa pašnoteikšanās personiskajās izvēlēs.

<sup>(1)</sup> Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņiem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

<sup>(3)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV 2017, L 169, 46. lpp.).